

Két aláírás, egy ajándékozási szerződés – és kész

Változatlanul üzlet a kárpótlási jegy

Aki még őriz kárpótlási jegyet, most 200 százalékon megszabadulhat tőle. A piacon felbukkanó felvásárlók a jegyeket földárverésen szeretnék hasznosítani. Szakértőink szerint az üzletben, amely csak etikailag kifogásolható, mindenki jól jár.

„Ne féljen, asszonyom, tiszta ügyről van szó!” – mondta a férőhang, akinek telefonon, látatlanban felajánlottam szüleim nem létező kárpótlási jegyét. Szegedet ugyanis a napokban olyan szórólapon lepték el, amelyeken azt hirdették, hogy magas áron, azonnali fizetéssel vásárolnak kárpótlási jegyet. A megadott telefonszámok – egy debreceni körzetszámmal megjelölt vonalas, valamint egy mobil elérhetőség – nyilvánosak, egy ottani ügyvédhez tartoznak.

Azt közölte a debreceni „felvásárló”, hogy szegedi magánszemélyek értékpapírjait 200 százalékon vásárolja meg, mivel azokat hamarosan földárverésen lehet hasznosítani. Arra a kérdésre, hogy kiskunmajsai kárpótlási jegyek érdekelnek-e, azt válaszolta, igen, de csak száz százalékon. Ott ugyanis egyelőre nem várható földárverés.

Az üzletet a következőképpen lehet nyélbe ütni: a közvetítő helyben, azonnal fizet a papírokért. Majd ezekkel vagy ő, vagy megbízója földárverésen licitál a hektárokról (kárpótlási jeggyel termőföldre csak az licitálhat, aki alanyi jogon az értékpapír tulajdonosa). A földet a kárpótlási jegy tulajdonosának nevére veszik meg, aki azt utóbb ajándékozási szerződéssel ruházza át. Szükség van a kárpótlási jegy kiadásáról szóló határozatra, valamint lakcímgigazolásra: „egy szerződés, két aláírás, és kész” – jelzi a hang a telefonban, mennyire egyszerű ügyről van szó.

A kárpótlási jegy tulajdonosa az üzlet során voltaképpen az

alanyi jogosultságát adja el. Jól jár, mert 200 százalékon szabadult meg a papírjaitól – a tőzsdén jelenleg 920 forintot adnak egy ezerforintos névértékű jegyért. A vásárló azért nyer az üzletben, mert olcsóbban juthat földhöz, mintha készpénzért venné. Termőföld elajándékozásakor pedig a 21 százalékos illetéknek mindössze a felét kell kifizetni. Ugyanakkor etikailag kifogásolható, hogy az ügyvéd úgy tesz, mintha ügyfele megbízásából venne részt az árverésen, miközben magának vásárol.

Papos Gábor, a Buda-Cash Brókerház Zrt. szegedi fiókvezetője elmondta, hogy a tőzsdén jelenleg alig van érdeklődés a kárpótlási jegy iránt: naponta csak 50-100 darabot kínálnak eladásra. Ráadásul ezek – tesszük már mi hozzá – nem „megfogható” értékpapírok. Márpedig földárveréshez papíralapú kárpótlási jegy és határozat kell.

F. K.

NINCS KÁRRENDEZÉSI HIVATAL

Már nincs is megyei kárrendezési hivatal, az ugyanis tavalyi év végén beolvadt a Csongrád Megyei Igazságügyi Hivatalba. Az 1989-ben meghirdetett kárpótlásban napjainkig hárommillió eljárásnak jártak a végére, mintegy ezermilliárd forint értékben bocsátottak ki kárpótlási jegyet, de becslések szerint még legalább 30 milliárdnyi elfekszik valahol a ládáiában. Az ezer-, öt- és tízezer forint névértékű papírokkal korábban földet, önkormányzati birtokot és részvényt lehetett vásárolni.

A vásárhelyi Endreitelepen továbbra is állnak a házak

Még nem egyeztek meg

Bodrogiekké három kisgyermeket nevelnek, s keveslik a két házáért az ötmillió forintot

Fotó: Karnok Csaba

Továbbra sem tudnak megegyezni a vásárhelyi Endreitelep lakói az önkormányzattal. Az ott élők keveslik azt az összeget, amit a város kínál nekik házaikért. A lepusztult környéket az önkormányzat mindenképpen rendbe akarja tenni, a terület egyébként a város tulajdona.

– Több mint negyven esztendeje élünk itt a párommal. A sajátunkból nem tehet ki az önkormányzat, nem hagyjuk magunkat – mondta indulatosan Marczinka József, a vásárhelyi Endreitelep egyik lakója. Az idős házaspár házában kívül még ötben élnek a telepen. A Szentes felé vezető főút mentén lévő kis házakat az önkormányzat el akarja tüntetni, mert a környék nagyon lepusztult, s a városba igyekvőket ez a kép fogadja.

– Már több hivatalban is megfordult az ügyünk. Nekünk a város egy nevétséges ösz-

szeget, 600 ezer forintot kínál az 56 négyzetméteres házáért. Ennyi pénzért a városban mit lehet venni? Semmit! – vette át a szót Marczinka Józsefné.

A szomszédos két ingatlanon laknak Bodrogiekké. A háziasszonytól, Bodrogi Sándor Györgynétől megtudtuk, hogy ők sem fogadták el a város ajánlatát.

– A férjem őstermelő, jószágokat tart. A belvárosba nem költözhetünk, tanyára pedig nem akarom vinni a három kisgyermekemet – mondta az asszony. Hitelt nem tudnak felvenni, tartalékjuk sincs, mert az állattartásba vissza kell fordítani mindent, így az ajánlott 5 milliót nem tudják kiegészíteni. Így maradnak.

Atyimov István elmondta: június 21-ére egyeztetésre hívták őket a megyei közigazgatási hivatalba. A telep szélén lakó fiatal családapa is osztja a többiek véleményét.

– Két okból is mindenképpen rendbe kell

tenni ezt a környéket. Az egyik, hogy a városba érkezőket ne ez az áldatlan állapot fogadja, valamint hasznosítani szeretnénk a területet. Az önkormányzatnak kevés az olyan ingatlana, melyet egy-egy pályázat során fel tudna használni, viszont az Endreitelep pont ilyen – nyilatkozta lapunknak Lázár János.

A polgármester kiemelte, hogy az ajánlatok mind a mai napig állnak. Furcsállja, hogy Marczinkáék csak arról a 600 ezerről beszélnek, amit az értékbecslő állapított meg a házukról. Nekik egy Bibó Lajos utcai új lakást adtak volna, de nem kérték, mondta Lázár.

– A telepi ingatlanok egykoron állami tulajdonban voltak, s szükségelakásokat építettek rajtuk. A kilencvenes években megkapta a területet az önkormányzat. A lakók tulajdonában csak a telkeken álló ingatlanok vannak – tette hozzá a város első embere.

K. T.

Jankó János-díjas a szentesi múzeum néprajzkutatója

Szakmaszeretetre tanítja hallgatóit

A Magyar Néprajzi Társaság Jankó János-díjjal ismerte el Mód Lászlót, a Szegedi Tudományegyetem oktatóját, a szentesi Koszta József Múzeum néprajzkutatóját. Azt mondja, hogy a díj birtokosaként sohasem ülhet a babérjain, ez sokkal inkább további munkára serkent.

A Jankó János-díjjal kitüntetett Mód László az idén lesz 34 éves. Ennyi idős korában halt meg egy erdélyi gyűjtőútja közben a magyar néprajztudomány és a néprajzi muzeológia kiemelkedő alakja, akinek a nevét viseli a rangos elismerés. A Szegedi Tudományegyetem oktatójának, egyben a szentesi Koszta József Múzeum néprajzkutatójának azt üzeni az 1868-ban született Jankó János, hogy bár rövid élet adatott meg számára, mégis egész életművet alkotott.

– Nemcsak kiváló terepmunkás volt, a gyűjtött anyagot fel is dolgozta. A szakmai szempontokon kívül a muzeológiai tevékenysége alapján is példakép lehet. Fontosnak tartom, hogy a honfoglalás évfordulójára ő állította fel a millenniumi kiállítás szabadtéri néprajzi faluját – mondta a kitüntetett. Úgy véli: a mai világban ilyen típusú tevékenységre és ennyire fiatalon nem igazán nyílik lehetőség, de törekedni kell rá. A Jankó János-díjat úgy fogja fel a fiatal kutató, hogy elismerése az eddigi munkájának. Ám ennél sokkal fontosabbnak tartja: a Magyar Néprajzi Társaság által odaítélt kitüntetés birtokában ezután még nagyobb kihívásoknak kell

Mód László a néprajzi gyűjteménnyel

Fotó: Balázi Irén

megfelelnie, és soha nem szabad elégedettnek lennie önmagával szemben. Mód Lászlót mindenestre a további munkára serkenteti. A díjat ugyan ő kapta, ám nem feledkezik meg azokról, akik ehhez hozzásegítettek. Az adatgyűjtőit, a múzeumbeli kollégáit, a levéltár dolgozóit említette,

mindannyiuknak hálával tartozik.

A kitüntetett azt mondja az általa művelt tudományról, hogy egyrészt a múlt értékeinek megőrzésével foglalkozik, amely nemcsak az ország, hanem a helyi közösségek szempontjából is fontos. Éppen a hagyományok is-

meretében tudják a maiak a saját identitásukat is megfogalmazni.

– Csak a gyökerek ismeretében lehet bármiféle jövőképet is felvázolni – tette hozzá. A néprajz főleg a paraszti világot kutatja. Mód László szerint ugyanis sohasem tudjuk, hogy erre a hagyományos ismeretanyagra mikor lesz szükség. Jó tudni a régi gabonafajtákról, a gombák, gyógynövények használatáról. De az elődök foglalkodása, az ártéri haszonvételek is aktuálisak, hiszen a mostani árvizek kapcsán bebizonyosodott, hogy a töltéseket nem lehet korlátlan mértékben tovább magasztítani. Mód László szerint kombinálni kellene az ártéri gazdálkodás elemeit a modern vízvédelmi technikákkal. Ám a néprajzot nem csupán a múlt érdekli, egyre hangsúlyosabb a jelen kutatása is, magyarázta.

Fő területe a szőlőtermesztés és a borkészítés hagyománya. Jankó Jánoshoz hasonlóan Mód László is járt külföldi gyűjtőúton, Erdélytől Szlovéniáig sokféle történelmi borvidéken megfordult. Azt tapasztalta, hogy a magyar borkultúra kelet és nyugat között egy állomás, s attól izgalmas, hogy keverednek benne a két terület elemei. A doktori témája is a szőlő és a bor, ez a kedves szakterület végig elkíséri, bár ő „nem szűkül be”, sok egyebet is kutat.

A szegedi egyetemen a hallgatóit elsősorban a szakma iránti szeretetre tanítja Mód László, aki szerint ez sokszor hiányzik. A hitvallásához különben az adott téma iránti vonzalom és az elzártág tartozik még.

BALÁZI IRÉN

Versmondó verseny

Országos, korhatár nélküli versmondó versenyt szervez Szomszéd népek költői címmel a Nagy László Társaság. Indulni öt költeménnyel lehet: ezek hazánkkal határos országban élők, valamint lengyelországi és bolgár költők – akár megzenésített – művei lehetnek. Jelentkezni országjárta az ifjúsági házakban célszerű a név, a cím, a telefonszám megjelölésével, vagy Budapesten, az V. kerület, Arany János utca 10. alatti Belvárosi Művelődési és Ifjúsági Házban. Érdeklődni Nádassy Józsefnél a 46/380-580-as és a 20-936-8675-ös telefonszámon, vagy a nadassyjosef@chello.hu címen lehet.

Hetvennégy szerző szerepel az antológiában

A Tisza hangja

MUNKATÁRSUNKTÓL

A Bába Kiadó 1998-ban jelentette meg először a Szegedtől Szegedig című antológiát, amelyben a városban élő, illetve a Szegedhez valamilyen módon kötődő költők, írók, esszéisták verseit, prózai írásait, tanulmányait adta közre. Az évek során hagyományra lett, az idei könyvhétre kilencedik alkalommal kiadott válogatás kötetben hetvennégy szerző szerepel. Aki Szegedet szeretné megismerni, az a kötetben található irodalmi alkotásokból sok mindent megtudhat a városról, mondta a Somogyi-könyvtárban megtartott premieren Kozma József alpolgármester. Főszerkesztőként Veszélka Attila költő, a Szegedi Írók Társaságának alelnöke jegyzi a Tisza hangja alcímet viselő, Tandi Lajos által tervezett antológiát, amit Papp György szép rajzai illusztrálnak. A tehetséges fiataloktól, az egyetemista Turi Tímeától vagy a már szerkesztő Balogh Tamástól a középgenerációhoz tartozó Farkas Csabán, Kiss Ottón át Simai Mihályig, Horváth Dezsőig, Tóth Béláig számos neves szerző szerepel. Ha

A kötet borítólapja Papp György Szarvasfiú című tüzsovánca alkotásával

már szegedi irodalmi seregszemle, akkor persze akadnak feltűnően hiányzó kiválóságok is. Mindenesetre Majzik István kiadóvezetőt és munkatársait tiszteletreméltó vállalkozásukért így is köszönet illeti. Az előszóban felvetett probléma – „az olvasó korú állampolgárok miért fordulnak csekély érdeklődéssel a helyi értékek megismerése felé” – alighanem költői kérdés marad.